

At bane sig vej som musikterapeut

***Lene Madsen**, cand.mag. i musikterapi fra AAU, 2011, ansat på Hospice Randers, Gudenå Hospice og Hospice Djursland. Tidligere privat praksis med voksne med fysiske og psykiske udviklingsforstyrrelser. Mail: lenemadsen@hotmail.com*

I det følgende kan I læse om, hvordan jeg har taget kontakt og siden fået arbejdstimer på forskellige institutioner inden for det palliative felt.

Ansættelse efter praktik

Under min uddannelses niende semester var jeg i fuldtidspraktik på Hospice Randers, hvor der gives fysisk, psykisk, psykosocial og åndelig lindring til terminalt syge i deres sidste levetid.

Det var nyt for mine kolleger at arbejde sammen med en musikterapeut, og de var meget interesserede i at vide, hvad jeg kunne tilbyde beboere og pårørende, men gav mig også tid til at prøve mig frem i et område, der var nyt for mig.

Jeg formidlede musikterapi og relevante metoder og teknikker på personalemøder, og det gav kollegerne en ide om, hvornår de kunne tænke musikterapeuten ind i billedet.

I praksis havde jeg en samtale med den sygeplejerske, der var tilknyttet beboeren, inden jeg gik ind på stuen. Her fik jeg information om, hvordan vedkommendes og pårørendes tilstand var (fysisk, psykisk, socialt), hvad jeg evt. skulle tage forbehold for på dagen, og vi talte om, hvilke behov, der var hos den enkelte. Denne samtalebaserede tilgang, hvor vi hørte hinandens overvejelser, banede vej for at kollegerne tænkte musikterapi ind i forskellige situationer og behov.

Ud over at være på stuerne hos beboerne, har jeg brugt musik i fællesarealerne med beboere og pårørende, og til formiddagssang for alle på stedet. Det er med til at tydeliggøre, at der er en musikalitet på stedet, som er for alle, der ønsker det. Og det er med til at vise forskellige måder at opleve musik, engagere sig i den, lade sig påvirke af den, og være sammen om musik på.

Efter endt praktik har det været mine kollegers ønske, at der fortsat skulle være musikterapi som et tilbud til beboere og pårørende. Randers Kommune, som driver dette hospice, har ikke haft mulighed for at ansætte mig, men mine kolleger har bedt Støtteforeningen for Hospice Randers om at prioritere deres midler til ansættelse af en musikterapeut. Derfor var jeg ansat 3 timer om ugen, imens jeg skrev speciale i 2011.

Støtteforeningen har siden arbejdet målrettet på at rejse midler til musikterapeutstillingen, bl.a. ved at afholde en årlig støttekoncert med lokale kor, ved at søge fonde og ved at rekruttere nye støttemedlemmer i foreningen.

Hvert år i september får jeg at vide, hvor mange midler, der er indsamlet, og hvilket timeantal jeg derfor kan ansættes på i det følgende år. I 2012 var stillingen 5 timer pr. uge, i 2013-14 var den på 10 timer, og 2015-2016 12 timer pr. uge. De 12 timer fortsætter i 2017, fordi Trygfonden har givet støtte til et musikterapiprojekt.

Mine timer på Hospice Randers skyldes således at støtteforeningen prioriterer mit arbejde, og at mine kolleger finder det meningsfuldt, at musikterapi indgår i det lindrende arbejde.

Ansættelse på nyopstartet hospice

Med start i februar 2016 har jeg fået ansættelse 7 timer om ugen på Gudenå Hospice, som er åbnet i 2015. Inden Gudenå Hospice var bygget kontaktede jeg dets støtteforening og foreslog, at jeg kunne holde et oplæg, og de inviterede mig med til den kommende generalforsamling, hvor jeg holdt et oplæg om musikterapi i palliativt arbejde. Der var 100 deltagere, som bl.a. sang med under min direction af en sang, som kan bruges til afspænding.

Et halvt år senere blev hospicechefen ansat, og da jeg kontaktede hende, havde hun allerede hørt om mit oplæg i støtteforeningen. Hun mente dog, det lå lidt ude i fremtiden at beslutte sig for, om musikterapi skulle have en plads på hospicet.

Jeg kontaktede hospicechefen ad flere omgange, og jeg tilbød at hjælpe med at beskrive musikterapi til fondsansøgninger. Og en dag ringede hun og spurgte, om jeg kunne henvise til litteratur om musikterapi og palliation samt hjælpe med at beskrive hvilke instrumenter musikterapeuter bruger, og hvorfor. Jeg sendte hende 3 artikler om musikterapi i palliation og udvalgte 4-5 instrumenter, som jeg beskrev, hvordan bruges i praksis.

Jeg spurgte til ansøgningen et par gange i løbet af året, og i december fik hospicet en donation på 10.000 kr. til musikterapi. Hospicechefen spurgte, om jeg for dette beløb ville komme i en begrænset periode og spille i fællesstuen, og vi aftalte et antal ugentlige eftermiddage, hvor jeg ville være både i fællesstuen og inde på de private stuer, hvis nogle af patienterne kunne have lyst til det.

Jeg mødte op, og første dag havde frivil-

ligkoordinatoren inviteret til fællessang ved flyglet, så vi sad en stor flok og sang efter højskolesangbogen. Der var ikke en formel ansættelsessamtale, men hospicechefen og flere ansatte deltog, og brugte sikkert anledningen til at se mig an.

De 10.000 kr. steg til 20.000 kr., og, efter et oplæg om musikterapi for bestyrelsen, til 50.000 kr., og senest til 100.000 kr. efter et greb i hospicets gavekonto. Og så blev jeg ansat på 7 timer pr. uge i et år, som nu er forlænget med endnu et år.

Jeg deltog i teamdage for hospicets ansatte, hvor jeg fortalte om og demonstrerede musikterapi for at skabe en basisviden om, hvordan patienterne kan bruge mig. Og, som på Hospice Randers, har jeg også her oftest en samtale med patientens tilknyttede sygeplejerske, inden jeg går ind på en stue.

Jeg har spurgt hospicechefen, hvorfor hun søgte midler til at ansætte en musikterapeut, og hun sagde, at det dels var fordi musikterapi på flere hospices er en del af den tværfaglige indsats, og dels fordi musikterapeuter kan nå patienterne på nogle måder, som andre faggrupper måske ikke har mulighed for.

Synlighed og tålmodighed

I mit tilfælde har synlighed og tålmodighed fyldt meget i processen med at få arbejdstimer. Synlighed i forhold til formidling og ved i praksis at indgå i det lindrende arbejde samt ved at bruge musikken til fælles musikalske oplevelser på arbejdspladserne som en del af dagligdagen. Og tålmodighed i forhold til at skabe opmærksomhed om musikterapi og til at lade ledere og kolleger se musikterapiarbejdet an i praksis og danne sig et indtryk af, hvordan vores fag giver mening inden for det palliative felt.

Jeg er fra 1. marts 2017 også ansat på Hospice Djursland i 18 timer pr. uge, og har nu en 37-timers arbejdsuge inden for palliation.